

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 6. octobar 2017. godine
Br. ref.:RK 1133/17

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI78/16

Podnosilac

Driton Syla

**Ocena ustavnosti presude Rev. br. 7/2016 Vrhovnog suda
od 18. januara 2016. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Driton Syla, sa prebivalištem u Gnjilanu (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda Rev. br. 7/2016 Vrhovnog suda Kosova od 18. januara 2016. godine, koju je podnosilac zahteva primio 10. februara 2016. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene odluke, na osnovu koje podnosilac zahteva tvrdi da su mu povređena prava garantovana članom 24. [Jednakost pred zakonom], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 32. [Pravo na pravno sredstvo], kao i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 6. [Pravo na pravično suđenje], članom 13. [Pravo na delotvorni pravni lek] i članom 14. [Zabrana diskriminacije] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLjP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane], stavovi 1 i 7 Ustava, članu 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovník).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 19. maja 2016. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 14. juna 2016. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bekima Sejdiua za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Selvete Gërzhaliu-Krasniqi.
7. Dana 29. juna 2016. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu i Opštinskoj direkciji za obrazovanje u Gnjilanu (u daljem tekstu: ODO)
8. Dana 13. januara 2017. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Altaya Suroya za predsedavajućeg Veća za razmatranje umesto sudije Roberta Carolana, koji je 9. septembra 2016. godine podneo ostavku na poziciju sudije Suda.
9. Dana 6. septembra 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno preporučio Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica u upravnom postupku

10. Dana 22. jula 2011. godine, ODO u Gnjilanu je objavila konkurs za prijem jednog domara zgrade u Predškolskoj ustanovi "Ardhmëria I" (u daljem tekstu: IP "Ardhmëria I") u Gnjilanu.
11. Dana 12. oktobra 2011. godine, ODO je odlukom 05. br. 821/2011 proglasio rezultate na osnovu kojih je na poziciji domara zgrade u PU "Ardhmëria I" u Gnjilanu primljen kandidat koji je bio treći prema oceni Komisije za intervjuje, dok je podnosilac zahteva bio rangiran kao prvi.
12. Dana 18. oktobra 2011. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Opštinskoj komisiji za razmatranje žalbi (u daljem tekstu: Komisiji za žalbe) protiv odluke 05. br. 821/2011 ODO-a od 12. oktobra 2011. godine, tvrdeći *"da je odluka ODO u suprotnosti sa rezultatima iz postupka intervjuisanja jer je predmetnom odlukom objavljeno ime B. M. koji nema odgovarajuću kvalifikaciju za navedenu poziciju i koji je u postupku intervjuisanja imao manji broj bodova"*.
13. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva se obratio zahtevom direktoru ODO-a, tražeći *"da se obustave dalje upravne radnje prema obaveštenju od 12.10.2011. godine do donošenja konačne odluke po mojoj žalbi Komisiji za žalbe i od strane nadležnog suda"*. Podnosilac zahteva tvrdi da nikad nije dobio odgovor u vezi sa ovim zahtevom.
14. Dana 25. novembra 2011. godine, Komisija za žalbe je odlukom br. 02-16-46560 usvojila, kao osnovanu, žalbu podnosioca zahteva i odlučila da preinači II deo odluke 05. br. 821/2011 ODO-a od 12. oktobra 2012. godine, tako da je umesto kandidata B.M., odlučila da rasporedi na radno podnosioca zahteva. U toj odluci se, između ostalog, naglašava: *"OBAVEZUJE SE Opštinska direkcija za obrazovanje da u roku od 15 dana rasporedi Dritona Syllu na poziciju radnika za održavanje objekta u PU „Ardhmëria I“ u skladu sa rezultatima iz postupka intervjuisanja"*.
15. Iz spisa predmeta rezultira da je neodređenog datuma, podnosilac zahteva izjavio žalbu i Inspektoratu rada protiv odluke 05. br. 821/2011 ODO-a od 12. oktobra 2011. godine.
16. Dana 2. decembra 2011. godine, Inspektorat rada je (obaveštenje br. 02-999/11), usvojio, kao osnovanu, žalbu i naložio ODO-u da u roku od 8 (osam) dana primi podnosioca zahteva prema rang listi Komisije za intervjuisanje.

Pregled činjenica u izvršnom postupku

17. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je podneo predlog Opštinskom sudu u Gnjilanu za izvršenje odluke Komisije za žalbe br. 02-16-46560 od 25. novembra 2011. godine.
18. Dana 16. decembra 2011. godine, Opštinski sud u Gnjilanu je rešenjem E. 2318/2011 dozvolio izvršenje prema predlogu podnosioca zahteva protiv

Opštine Gnjilane za naknadu ličnih dohodaka na osnovu odluke Komisije za žalbe br. 02-16-46560 od 25. novembra 2011. godine.

19. Dana 23. januara 2012. godine, Opština Gnjilane je podnela prigovor Opštinskom sudu u Gnjilanu protiv rešenja E. 2318/2011 od 16. decembra 2011. godine, tvrdeći *“da u predlogu za izvršenje nije naveden novčani iznos koji treba isplatiti poveriocu”*.
20. Dana 5. marta 2012. godine, Opštinski sud u Gnjilanu je rešenjem E. 2318/2011 usvojio, kao osnovan, prigovor Opštine Gnjilane.
21. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Okružnom sudu u Gnjilanu protiv rešenja E. 2318/2011 od 5. marta 2012. godine Opštinskog suda u Gnjilanu.
22. Dana 24. aprila 2012. godine, Okružni sud u Gnjilanu je rešenjem AC. br. 129/2012 odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje Opštinskog suda u Gnjilanu E. br. 2318/2011 od 5. marta 2012. godine. U rešenju se naglašava *“da pobijano rešenje sadrži dovoljno potpunih i ubedljivih dokaza sa kojima se ovaj sud slaže u potpunosti [...], S druge strane, u pogledu žalbenog navoda poverioca da sud primenjuje pravila materijalnog prava po svom uverenju, ovaj žalbeni navod je neosnovan jer u skladu sa članom 24. b ZIP-a, izvršni naslov predstavlja i izvršna odluka donesena u upravnom postupku i poravnanje u upravnom postupku, ako glasi na ispunjenje novčane obaveze, ukoliko zakonom nije drugačije određeno, u konkretnom slučaju se ne radi o novcu i nemamo izvršni naslov, tako da je prvostepeni sud pravilno usvojio prigovor dužnika.”*
23. Dana 7. oktobra 2013. godine, podnosilac je podneo zahtev za ponavljanje postupka Osnovnom sudu u Gnjilanu sa obrazloženjem *“da je saznao da je Vrhovni sud Kosova dana 11.12.2012. godine dopisom Agj. K 584/2012 izmenio raniji načelni stav i utvrdio da konačna odluka u upravnom postupku predstavlja odluku koju sud treba da izvrši, pa je shodno tome predložio da se odobri ponavljanje postupka”*.
24. Dana 8. oktobra 2013. godine, Osnovni sud u Gnjilanu je doneo obaveštenje E. 2318/2011, navodeći *“da u konkretnom slučaju, Osnovni sud u Gnjilanu na osnovu odluke Opštinske komisije za razmatranje žalbi br. 02-16-46560/2 od 25.11.2011. godine ne može da sprovede izvršni postupak jer u izreci odluke nije naveden iznos sredstava”*.
25. Neodređenog datuma, podnosilac je podneo zahtev za ponavljanje postupka Apelacionom sudu protiv obaveštenja E. 2318/2011 Osnovnog suda u Gnjilanu od 8. oktobra 2013. godine.
26. Dana 24. novembra 2014. godine, Apelacioni sud Kosova je rešenjem Cn. br. 3225/2013 odbacio, kao nedozvoljen, zahtev podnosioca za ponavljanje postupka. U obrazloženju ove odluke, Apelacioni sud je istakao *“da nije dozvoljena revizija niti ponavljanje postupka u izvršnom postupku”*.

Pregled činjenica u parničnom postupku

27. Dana 21. decembra 2011. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbeni zahtev protiv ODO-a u Gnjilanu, tražeći da se sprovede odluka br. 02-16-46560 Komisije za žalbe od 25. novembra 2011. godine. Podnosilac zahteva je tražio da se rasporedi na radno mesto i obaveže ODO da mu nadoknadi sve lične dohotke od dana donošenja odluke br. 02-16-46560 Komisije za žalbe od 25. novembra 2011. godine.
28. Dana 5. novembra 2012. godine, Opštinski sud u Gnjilanu je (presuda C. br. 884/2011) usvojio tužbeni zahtev podnosioca zahteva. U presudi se u nastavku dodaje *“da je tužbeni zahtev tužioca osnovan u celosti jer je iz izvedenih dokaza utvrđena činjenica da tuženi nije izvršio odluku Opštinske komisije za razmatranje žalbi, a to neizvršenje je imalo za posledicu neraspoređivanje tužioca Driton Syla [...] iako je tuženi na osnovu člana 16. Zakona o upravnom postupku bio dužan da izvrši gore navedenu odluku [...] Sud je obavezao tuženog da tužiocu Driton Sylu isplati neisplaćene plate od decembra 2011. godine do oktobra 2012. godine”*.
29. Neodređenog datuma, ODO je izjavila žalbu Apelacionom sudu Kosova protiv gore navedene odluke Opštinskog suda u Gnjilanu, tvrdeći da postoje bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja i pogrešna primena materijalnog prava.
30. Dana 7. oktobra 2013. godine, Apelacioni sud Kosova je (rešenje Ac. br. 5020/2012), usvojio žalbu ODO-a i ukinuo presudu Opštinskog suda u Gnjilanu C. br. 884/2011 od 5. novembra 2012. godine i predmet vratio na ponovno razmatranje Osnovnom sudu u Gnjilanu. U presudi se obrazložilo *“da ne može da prihvati kao pravilan i zakonit zaključak prvostepenog suda, pošto prema oceni ovog suda, pobijana presuda je doneta uz bitnu povredu odredaba parničnog postupka predviđenu u članu 182, stav 2, tačka n) ZPP-a, na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti, iz kojeg je razloga pobijana presuda trebala obavezno da se ukine [...]”*.
31. Dana 17. decembra 2013. godine, Osnovni sud u Gnjilanu je, odlučujući u ponovnom suđenju (presuda C. br. 783/2013) delimično usvojio tužbu podnosioca zahteva i zaključio sledeće: *“Delimično se usvaja tužbeni zahtev tužioca Dritona Sylu iz Gnjilana i obavezuje se tužena [...], da tužioca Dritona Sylu rasporediti na radnom mestu održavaoca postrojenja u PI „Ardhmëria 1“ u Gnjilanu, kao i da tužiocu isplati neisplaćene zarade od decembra 2011. godine do maja 2012. godine [...] Odbija se kao neosnovan deo tužbenog zahteva tužioca Dritona Sylu, kojim je tražio da se tužena [...] obaveže da tužiocu isplati neisplaćene zarade za vremenski period od juna meseca 2012. godine do 30.11.2013. godine”. Što se tiče odbijanja ličnog dohotka za navedeni period, u obrazloženju presude se potencira da “tužilac tokom ovog perioda nije pretrpeo izgubljenu zaradu krivicom tužene, pošto je radio u preduzeću Gorenje Niti Tiki Company [...] dakle veće dohotke od onih koje bi ostvarivao da je radio kod tužene”*.

32. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva, a i Opština Gnjilane su izjavili žalbu Apelacionom sudu Kosova, tvrdeći povredu odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđivanje činjeničnog stanja i pogrešnu primenu materijalnog prava.
33. Dana 17. novembra 2015. godine, Apelacioni sud Kosova je (presuda Ac. br. 925/2014) odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i Opštine Gnjilane. U obrazloženju odluke se, između ostalog, naglašava *“Apelacioni sud kao drugostepeni sud usvaja pravnu ocenu prvostepenog suda kao pravilnu i zakonitu, iz razloga što pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 182.2, tačka n) ZPP-a, kao što tvrde stranke, ne sadrži pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, kao i pogrešnu primenu materijalnog prava”*.
34. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva, a i ODO u Gnjilanu su izjavili reviziju Vrhovnom sudu protiv presude Ac. br. 925/2014 od 17. novembra 2015. godine Apelacionog suda Kosova, tvrdeći bitnu povredu odredaba parničnog postupka i pogrešnu primenu materijalnog prava.
35. Dana 18. januara 2016. godine, Vrhovni sud Kosova je presudom Rev. br. 7/2016 odlučio sledeće: *“I. Odbija se kao neosnovana revizija tužioca Dritona Sylu u delu koji se odnosi na deo II izreke prvostepenog suda u vezi sa naknadom ličnih dohodaka za period od juna meseca 2012. godine do 30.12.2013. godine; II. Odbacuje se kao nedozvoljena revizija tužene, izjavljena protiv presude Apelacionog suda Kosova sa brojem, Ac. br. 925/2004 od 17.11.2015. godine u delu koji se odnosi na obavezu tužene da tužiocu isplati neisplaćene zarade od decembra meseca 2011. godine do maja 2012. godine”*.

Navodi podnosioca

36. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu osporenim odlukom povređena prava garantovana članom 24. [Jednakost pred zakonom], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 32. [Pravo na pravno sredstvo] i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava, kao i članom 6. [Pravo na pravično suđenje], članom 13. [Pravo na delotvorni pravni lek], kao i članom 14. [Zabrana diskriminacije] EKLjP.
37. Konkretnije, podnosilac zahteva tvrdi *“[...] Neizvršenje odluke Komisije za razmatranje žalbi i predstavki br. 123/2008 i neopravdano odugovlačenje rešavanja ove pravne stvari od strane organa SO Gnjilane, predstavlja povredu člana 31. u vezi sa članom 32. Ustava, kao i člana 6. u vezi sa članom 13. Konvencije [...]. Ovaj propust i nedelotvornost postupaka i nesprovođenje odluka proizvode efekte koji dovode do situacija koje nisu u skladu sa načelom vladavine zakona, načelom koje su vlasti Kosova dužne da poštuju”*.
38. Pored toga, podnosilac zahteva tvrdi da *“odbijanje predloga za izvršenje od strane Opštinskog suda u Gnjilanu i Okružnog suda u Gnjilanu, bez sumnje predstavlja povredu člana 24. Ustava, jer u istim pravnim situacijama građani nisu tretirani jednako pred zakonom i jer nisu pružili*

jednaku zakonsku zaštitu [...] Nesporna je činjenica da je šteta prouzrokovana od strane poslodavca [...] sud je delimično usvojio tužbeni zahtev, čime je poslodavac ohrabren da ne izvrši izvršne odluke”.

39. Podnosilac zahteva u nastavku tvrdi “*da je delimična naknada plate od strane sudova u suprotnosti sa zakonom i da je Osnovni sud u Gnjilanu prekoračio tužbeni zahtev jer su traženi vraćanje na radno mesto i naknada plate [...] a ne propuštena dobit [...]”.*
40. Podnosilac zahteva traži od Suda sledeće:
- “da utvrdi povredu mojih prava usled delimične naknade i utvrdi neopravdano odugovlačenje postupaka”.*
41. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da ukine presudu Rev. br. 7/2016 Vrhovnog suda Kosova od 18. januara 2016. godine.

Prihvatljivost zahteva

42. Sud prvo treba da razmotri da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje navedene u Zakonu i Poslovniku.
43. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. [Juridikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuje:
- “1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
[...]
7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”*
44. Sud se poziva i na član 48. Zakona, koji propisuje:
- “Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.*
45. Sud u nastavku uzima u obzir pravilo 36 [Kriterijum o prihvatljivosti] (1) (d) i (2) (b) Poslovnika, koje propisuje:
- “(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:*
- (...)
(d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.*
- (2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:*
- (...)*

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju”.

46. U ovom slučaju, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, da je iscrpeo sva pravna sredstva na raspolaganju i da je podneo zahtev u propisanom vremenu roku.
47. Međutim, Sud treba da oceni i da li su ispunjeni uslovi propisani u članu 48. Zakona i pravilu 36 Poslovnika.
48. S tim u vezi, Sud podseća da podnosilac zahteva tvrdi da su mu presudom Rev. br. 7/2016 Vrhovnog suda od 18. januara 2016. godine povređena prava garantovana Ustavom, odnosno jednakost pred zakonom, pravo na pravično i nepristrasno suđenje, pravo na pravno sredstvo i sudska zaštita prava u vezi sa pravom na pravično suđenje, pravom na delotvorni pravni lek i zabranom diskriminacije EKLJP.
49. Sud ističe da u ovom slučaju postoji nekoliko odluka donetih u različitim postupcima, odnosno u upravnom, izvršnom i parničnom postupku.
50. Na osnovu spisa predmeta, Sud primećuje da podnosilac zahteva ne pokreće tvrdnje koje se odnose na njegovo raspoređivanje ili neraspoređivanje na radno mesto, već samo pitanje naknade ličnog dohotka i to samo za određeni vremenski period.
51. Međutim, Sud primećuje da se srž zahteva odnosi na odluke redovnih sudova i to samo u pogledu naknade jednog dela neostvarenih ličnih dohodaka.
52. U tom smislu, Sud naglašava da je poslednja odluka, koju i podnosilac zahteva izričito osporava presuda Rev. br. 7/2016 Vrhovnog suda od 18. januara 2016. godine, kojom je odbijen, kao neosnovan, njegov zahtev za reviziju protiv presude Apelacionog suda.
53. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva da su redovni sudovi, koji su odbili njegov zahtev za potpunu naknadu ličnih dohodaka povredili njegova prava garantovana Ustavom, Sud primećuje da je Vrhovni sud u svojoj gore navedenoj presudi zaključio da je osporena presuda Apelacionog suda jasna i razumljiva i da sadrži dovoljne razloge i odlučne činjenice za donošenje zakonske odluke.
54. Pored toga, Sud primećuje da je Vrhovni sud utvrdio da su *“u konkretnom slučaju oba suda pravilno ocenili ove okolnosti i pravilno su zaključili da tužiocu ne sledi pravo na naknadu ličnih dohodaka, pošto tužilac u ovom vremenskom periodu nije imao štetu u obliku izgubljene zarade (član 189 ZOO), iz razloga što je ostvarivao veće lične dohotke na drugom radnom mestu od dohodaka koje bi ostvarivao na radnom mestu održavaoca”.*
55. S tim u vezi, Sud ocenjuje da se presudom Vrhovnog suda rešilo i odlučilo u vezi sa tvrdnjama podnosioca zahteva koje su već bile pokrenute pred nižestepenim sudovima.

56. Kao posledica toga, Sud smatra da su redovni sudovi odgovorili i dovoljno obrazložili svoje odluke u vezi sa time zašto nije u potpunosti ostvaren zahtev podnosioca za naknadu ličnih dohodaka.
57. Pored toga, Sud smatra da se tvrdnje podnosioca zahteva odnose na način kako su redovni sudovi izvršili odgovarajuću kvalifikaciju i tumačenje činjenica i primenjivih zakona u ovom slučaju.
58. Sud naglašava da su konstatacije i kvalifikacija činjenica, kao i zakonsko tumačenje, prerogativ redovnih sudova.
59. Sud ističe da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu navodno počinjenim od strane redovnih sudova prilikom ocene dokaza ili primene zakona (zakonitost), osim i u meri u kojoj su mogle da povrede prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). Ustavna kontrola sudskih odluka sprovedena od strane Ustavnog suda je ograničena samo na funkciju zaštite ustavnih prava pojedinca i relevantne ustavne standarde. Shodno tome, Ustavni sud ne može da deluje kao „sud četvrtog stepena“ u odnosu na odluke redovnih sudova (vidi: slučaj *Akdivar protiv Turske*, ESLjP, predstavka b. 21893/93, presuda od 16. septembra 1996. godine, stav 65, takođe, *mutatis mutandis*, vidi: slučaj KI86/11, podnosilac zahteva: *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. godine).
60. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva o povredi člana 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava zbog predugog trajanja postupka, Sud primećuje da podnosilac zahteva nije podneo argumente i činjenice koji potkrepljuju ovu tvrdnju. Pored toga, na osnovu spisa predmeta i u svetlu okolnosti slučaja, Sud primećuje da su redovni sudovi od momenta pokretanja bili aktivni u suđenju stvari i shodno tome, nisu izazvali neopravdano trajanje postupka.
61. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva da „u istim pravnim situacijama građani nisu tretirani jednako pred zakonom i nisu dobili jednaku zakonsku zaštitu“, Sud smatra da podnosilac zahteva nije predstavio činjenice i nije dovoljno potkrepio svoju tvrdnju o nejednakom tretmanu. Kada se tvrdi takva ustavna povreda, podnosilac zahteva treba da predstavi obrazloženu tvrdnju i uverljiv argument (Vidi: slučaj br. KI32/16, podnosilac zahteva: *Ibrahim Svarça*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 15. septembra 2016. godine).
62. Sud naglašava da sama činjenica da se podnosilac zahteva ne slaže sa ishodom slučaja, nije dovoljna za tvrdnju o navodnoj ustavnoj povredi (vidi: slučaj *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, br. 5503/02, ESLjP, presuda od 26. jula 2005. godine).
63. Kao zaključak, Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio dokazima svoje tvrdnje o povredi osnovnih ljudskih prava i sloboda garantovanih Ustavom, jer činjenice koje je on izneo ni na jedan način ne ukazuju na to da su mu redovni sudovi uskratili prava garantovana Ustavom, kako to on tvrdi.

64. Dakle, zahtev je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama u skladu sa pravilom 36 (1) (d) i 36 (2) (b) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 36 (1) (d) i (2) (b) Poslovnika, 6. septembra 2017. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20 (4) Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi